

Dřevěný slavík (Helplessly Hoping) - Stráníci

Zátiší s vínem, kus záclony, slavík zpívá svou píseň, svůj žal
dívčinám sbírám trs zmáčených vlasů jsem rád, když si povídám
vzdálený hlas uslyším z polí vát

Závidíš dívce, máš stesk, líbám jinou, tak pochop přece nemůžu ti lhát
Zátiší zmírá jen květ ještě voní, tak napiš snad smím ti ještě dát svou dlaní
slib svůj
že se vzdám květů, že se vzdám vlasů, jenom snítku bezu
která má - tvou krásu

Zákrutou štíhlou jdeš máš slzy v očích popel tvůj, jak schořel dávný most
Záclonou svítí tvé vzdálené vlasy, tím kouzlem najednou jsi host
tvé copa, tvoje tvář
že se vzdám květů, že se vzdám vlasů, jenom snítku bezu
která má - tvou krásu